

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 478

гр. Стара Загора, 06.04.2026 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, ПА ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в закрито заседание на шести април през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: П. Ст. Златев

Членове: Мариана М. Мавродиева
Веселина К. Мишова

като разгледа докладваното от Веселина К. Мишова Въззивно частно гражданско дело № 20265500500113 по описа за 2026 година

Производството е по чл. 419, ал. 1 ГПК.

Постъпила е частна жалба от П. Г. К. против разпореждане за незабавно изпълнение на издадена заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 417, т. 2 ГПК.

Частният жалбоподател твърди, че е потребител по смисъла на § 13, т.1 от ДР на ЗЗП. Твърди, че вземането се основава на неравноправна клауза в договор за потребителски кредит, поради което този договор е нищожен на основание чл.22 ЗПК. Сочи три неравноправни клаузи, а именно относно ГЛП, който е счита за прекомерен и който е в противоречие с добрите нрави; и относно ГПР, който бил увеличен по скрит начин, тъй като в него не е включена застрахователната премия. Излага съображения в подкрепа на становището си. Иска се съдът да постанови определение, с което да отмени разпореждането, с което се уважава молбата за незабавно изпълнение.

Ответникът по частната жалба „А.Б.Б.“ ЕООД взема становище, че частната жалба е неоснователна. Излага съображения.

Частната жалба е подадена в срок, от легитимирано да обжалва лице. Разгледана по същество е основателна. Съображенията на съда за това са следните:

Производството пред първоинстанционния съд е било образувано по заявление за издаване на заповед за изпълнение въз основа на документ по чл.417, т.2 ГПК – извлечение от счетоводните книги на банката относно задълженията на длъжника П. Г. К. по договор за потребителски кредит от 15.08.2022 г. Издадена е заповед за изпълнение № 1653 от 21.10.2024 г., с която е разпоредено незабавно изпълнение и е издаден изпълнителен лист. Вземането е прехвърлено на „А.Б.Б.“ ЕООД.

Съгласно чл.419, ал.3 ГПК съдът отменя разпореждането, с което се уважава молбата за незабавно изпълнение, когато не са налице

предпоставките на чл. 418, ал. 2, изречение първо и ал. 3, както и когато вземането се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител. Видно от материалите по приложеното заповедно производство, заповедният съд, при издаване на заповедта за изпълнение, не е изразил изрично становище относно неравноправието на клаузите от договора за потребителски кредит, а предпоставка за допускане на незабавно изпълнение по аргумент на посочения по-горе текст е вземането да не се основава на неравноправна клауза в договор, сключен с потребител. Доколкото незабавното изпълнение е допуснато по заповед, издадена срещу потребител, съдът дължи проверка относно наличие за неравноправни клаузи.

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по заявление на „Т.Б.А.Б.“ ЕАД, гр.С. за издаване на заповед за изпълнение по реда на чл.417 от ГПК въз основа на извлечение от счетоводните книги и изпълнителен лист срещу длъжника П. Г. К. за сумата от 3374,44 лв. за главница; 912,22 лв. за договорна лихва за периода от 15.12.2023 г. до 05.07.2024 г. и 200,10 лв. за мораторна лихва за периода от 15.12.2023 г. до 11.09.2024 г. Посочено е, че вземането е за задължение по договор за потребителски кредит от 15.08.2022 г., като вземането се претендира като предсрочно изискуемо. Към заявлението е приложен документ - извлечение от счетоводните книги на банката, както и договора за потребителски кредит.

Районният съд е издал заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ № 1653 от 21.10.2024 г., в която е инкорпорирано разпореждането за допускане на незабавно изпълнение. Настоящият въззивен състав намира, че то е неправилно. В това производство проверката на заповедния съд за съществуването на претендираното вземане е ограничена до обстоятелствата дали е налице писмен акт, предвиден от закона като основание за издаване на изпълнителен лист, дали представеният документ е формално редовен от външна страна и дали същият удостоверява подлежащо на изпълнение вземане срещу длъжника. Съгласно нормата на чл.411, ал.2, т.2 и т.3 ГПК съдът е длъжен да провери и дали искането на заявителя не е в противоречие със закона или с добрите нрави, както и да следи за съответствие с разпоредбите на ЗПК и ЗЗП, когато вземането произтича от договор, сключен с потребител.

В случая от представения договор за потребителски кредит и погасителен план, приложен към него, е видно, че отпуснатият кредит е посочен в размер на 2800 лв. при фиксиран ГЛП 46,06% и ГПР 49,77 %, като към тази сума е прибавена сума общо в размер на 1217,20 лв., описана като застрахователна премия по договор за застраховка „BANK Пакет 3 кредит плюс сметка“, а общият размер на всички вноски, които трябва да плати потребителя, е 7750,12 лв., с включена договорна лихва. Сумата по застрахователната премия също е предоставена на потребителя като кредит от страна на банката, директно е преведена от кредитора на застрахователя, без да е предоставяна на кредитополучателя - длъжник. С това размерът на дължимата главница е увеличен с размера на застрахователната премия, като

възнаградителната и мораторната лихва е начислена върху тази обща главница. В тази връзка следва да се посочи, че сключването на договор за застраховка създава друго правоотношение, различно от договора за потребителски кредит. По делото не е установено изрично съгласие как ще се погасява задължението, възникнало с плащането на застрахователната премия; ще се олихвява ли, с каква лихва и как това ще се отрази на ГПР, ако е уговорено, че това задължение се погасява като главницата. На потребителя следва да бъде осигурена възможност да познава своите права и задължения по договора за кредит, поради което договорът следва да съдържа цялата необходима информация относно условията и стойността на кредита по ясен и непротиворечив начин, в това число и вида на отделните елементи, които са довели до формиране на конкретния ГПР, както и начинът за това. В случая това не е сторено. В процесния договор не е ясно, а и от погасителния план не може да се установи как е формиран посоченият ГПР от 49,77 % и какви конкретни компоненти включва. Това е от съществено значение за определяне на ГПР, тъй като би довело до различен от посочения размер на ГПР. Освен това, както бе посочено по-горе, от представените по делото договор за потребителски кредит, прави впечатление, че застрахователната премия е включена към главницата, а договорната лихва се дължи върху предоставената от кредитополучателя главница, включваща както суми за лично ползване, така и такива за заплащане на задълженията по застрахователните премии. Тези обстоятелства, както и фактът, че липсва ясно и точно посочване в договора за потребителски кредит на компонентите, довели до формиране на договорния ГПР, пораждат обосновани съмнения дали потребителят е могъл да прецени икономическите последици от сключването на договора. Регламентираните от законодателя стандарти за защита целят ефективна закрила на потребителя съобразно неговите права и интереси, като бъде осигурена в пълна степен информираност на потребителя относно съществените условия на предлаганите от кредитора продукти, като по този начин бъде постигната целта, посочена от законодателя в чл.2 ЗПК. На същия следва да бъде осигурена възможност да познава своите права и задължения по договора за кредит, поради което договорът следва да съдържа цялата необходима информация относно условията и стойността на кредита по ясен и непротиворечив начин, в това число и вида на отделните елементи, които са довели до формиране на конкретния ГПР, както и начинът за това. В случая това не е сторено, поради което уговорената клауза за застрахователна премия е недействителна съгласно чл.143, ал.1, т.19 и т.20 ЗЗП като неравноправна. Съгласно [чл. 143 от ЗЗП](#) неравноправна клауза в договор, сключен с потребител е всяка уговорка в негова вреда, която не отговаря на изискването за добросъвестност и води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца или доставчика и потребителя. В случая тези предпоставки са налице, поради което е налице и основание за отмяна на допуснатото незабавно изпълнение на заповедта за изпълнение на парично задължение на основание чл.419, ал.3 ГПК, което е самостоятелно основание,

без да е свързано с предпоставките по чл.418, ал.2, изр. първо и ал.3 ГПК. Издаденият изпълнителен лист следва да бъде обезсилен, тъй като това е необходима последица на отмяната на разпореждането, с което е допуснато незабавно изпълнение.

Воден от горните мотиви, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТМЕНЯ разпореждане от 21.10.2024 г. за допускане на незабавно изпълнение, инкорпорирано в заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК, постановено по ч.гр.д. № 2699/2024 г. по описа на Районен съд – Стара Загора, на вземане, цедирано на „А.Б.Б.“ ЕООД, в размер на 3374,44 лв. за главница; 912,22 лв. за договорна лихва за периода от 15.12.2023 г. до 05.07.2024 г. и 200,10 лв. за мораторна лихва за периода от 15.12.2023 г. до 11.09.2024 г., законната лихва върху главницата, считано от 27.09.2024 г. до окончателното вземане, разноси по делото в размер на 89,74 лв. за държавна такса и 50 лв. за юрисконсултско възнаграждение, по договор за потребителски кредит от 15.08.2022 г., сключен между „Т.Б.А.Б.“ ЕАД и П. Г. К. от с. Я., ***, и ОБЕЗСИЛВА издадения изпълнителен лист.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____